

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Crețu Nadejda în numele inculpatului Cernițan Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Cernițan Sergiu Xxxxx, născut xxxxx, originar din s. xxxx, r-nul xxxx și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.10.2012 – 22.04.2016 (prima instanță);
2. 20.05.2016 – 18.05.2017 (instanța de apel);
3. 31.07.2017 – 14.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 22 aprilie 2016, Cernițan Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), 309¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că potrivit rechizitoriului, inculpatul Cernițan Sergiu a fost învinuit în faptul că la data de 04 aprilie 2010, deținând conform Ordinului MAI nr. 70-EF din 22.02.2008, funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Rădeni al IP Călărași și fiind astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, acționând cu titlu oficial și având gradul special de locotenent de poliție, contrar prevederilor art. 4 din Legea cu privire la Poliție, conform căruia poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile și nu sunt admise nici un fel de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor decât în temeiul și în modul stabilit de lege, inclusiv contrar

prevederilor art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, care prevede că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private de familie, a domiciliului și a corespondenței sale, cât și art. 29 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, după recepționarea unui apel telefonic de la ofițerul de serviciu a unității de gardă a IP Călărași, precum că Roșca Efim i-a aplicat o lovitură surorii sale Popescu Elena în regiunea feței, în timp ce se aflau în gospodăria mamei lor Roșca Zinovia din s. Xxxx, r-nul Xxxxx, fără a recepționa o plângere de la reclamantă și neasigurând înregistrarea acesteia în modul stabilit, nu a inițiat examinarea propriu-zisă a unei eventuale sesizări în modul prevăzut de art. 12 pct. (3) și art. 13 pct. (4) din Legea cu privire la poliție, însă contrar acestor prevederi legale, depășind în mod vădit atribuțiile sale de serviciu, s-a deplasat la domiciliul lui Roșca Efim, situat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde fără consimțământul proprietarului, a intrat în ograda gospodăriei acestuia, iar la solicitarea proprietarului să iasă din gospodărie, acesta fără careva motive întemeiate a refuzat să părăsească domiciliul persoanei.

Tot el, a fost învinuit potrivit rechizitoriului, în faptul că la data de 12.04.2010 a înregistrat la Comisariatul de Poliție Călărași, cu numărul R 145/10, un raport prin care urmărind scopul pedepsirii ilegale a lui Roșca Efim, a indicat date denaturate privind presupusa comitere de către Roșca Efim a contravenției prevăzute de art. 353 Cod Contravențional - ultragiurea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, exprimată prin jignirea premeditată a onoarei și demnității colaboratorului organelor afacerilor interne, circumstanțe asupra cărora la 23.04.2010, Procuratura Călărași s-a expus prin adoptarea unei hotărâri de refuz în pornirea procesului contravențional pe cazul dat, precum și refuzul privind sancționarea lui Roșca Efim pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 353 Cod contravențional, pe motivul lipsei semnelor contravenției.

În rezultatul acțiunilor ilegale ale ofițerului operativ superior de sector Cernițan Sergiu, care ar fi fost manifestate prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept, care conform art. 1 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18.12.1990, care este organ armat de drept al autorităților publice, chemat să apere, pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale, și de alte atacuri nelegitime, ar fi fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și daune fizice și morale în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate Roșca Mefodie.

Acțiunile inculpatului Cernițan Sergiu au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

2.1. Tot el, Cernițan Sergiu, potrivit rechizitoriului a fost învinuit în faptul că la data de 04.04.2010, aproximativ la orele amiezii, deținând conform Ordinului MAI nr. 70-EF din 22.02.2008, funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Rădeni al IP Călărași și având gradul special de locotenent de poliție, contrar prevederilor art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, art. 24 alin. (2) din Constituție, art. 12-15 din Legea cu privire la Poliție nr. 416 din 18.12.1990, pct. 16 lit. a) și b) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care-l obligau ca să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce revin, să respecte Constituția și legile țării, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanțe s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, în timp ce se afla în ograda gospodăriei lui Roșca Efim, situată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, având scopul de intimidare și umilire a lui Roșca Mefodie, în prezența părinților acestuia, precum și cu scopul de a-l pedepsi pentru faptul că dânsul a intervenit în discuția dintre Roșca Efim și colaboratorul de poliție Cernițan Sergiu, intenționat i-a aplicat lui Roșca Mefodie o lovitură cu pumnul în regiunea feții, în partea dreaptă, iar ca rezultat i-a provocat o permanentă stare de durere fizică, de teamă, panică și neliniște, din cauza incertitudinii cu privire la ceea ce i se va întâmpla, precum și dureri și suferințe puternice fizice și psihice, însoțite de cauzarea, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 66D din 03.05.2012, a leziunilor corporale neînsemnate sub formă de escoriație în regiunea zigomatică dreaptă și echimoză pe pleoapa de jos a ochiului drept.

Acțiunile inculpatului Cernițan Sergiu au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane, cu scopul de a o intimida și pedepsi pentru un act pe care aceasta este

bănuită că l-a comis, dacă o asemenea durere sau suferință este provocată de o persoană cu funcție de răspundere sau de oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul r-lui Călărași, Triboi Dumitru, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cernițan Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 309¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepsei de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în OAI pe un termen de 2 ani;

- art. 328 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în OAI pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, ai stabili inculpatului Cernițan Sergiu pedeapsa definitivă de 2 ani 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în OAI pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei închisorii conform art. 90 Cod penal, pe un termen de 2 ani.

În argumentarea apelului s-a invocat că:

- prin achitarea inculpatului Cernițan Sergiu, instanța nu a oferit o apreciere probelor acuzării, nu le-a supus unei coroborări obiective cu alte probe ce au fost administrate la faza de urmărire penală cât și cercetării judecătorești, care indică clar fiecare acțiune ilegală a inculpatului Cernițan Sergiu și normele legale încălcate de acesta la 04.04.2010, dar a întemeiat sentința respectivă pe niște interpretări extensive, unipersonale și subiective, doar în favoarea inculpatului, care sunt lipsite de argumentare juridică;

- nu pot fi acceptate ca argumente legale la baza unei sentințe judiciare, trimiterile de ordin general ale instanței „la doctrina penală”, fără a fi indicată sursa concretă din care provin, capitolul, pagina la care se face referință, etc;

- a fost apreciată incorect starea de fapt și de drept în speță, fapt ce determină ilegalitatea sentinței;

- pe parcursul ședințelor de judecată, procurorul a prezentat instanței probe cu o analiză detaliată prin care a demonstrat faptele incriminate inculpatului Cernițan Sergiu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost admis din alte motive apelul declarat, casată inclusiv din oficiu sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care procesul penal în privința lui Cernițan Sergiu pe învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), 309¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând împrejurările cauzei a concluzionat că prima instanță incorect a apreciat probele prezentate și ca urmare a pronunțat o sentință neîntemeiată de achitare a inculpatului Cernițan Sergiu.

Astfel, instanța de apel în urma aprecierii probelor acumulate la cauza penală prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că Cernițan Sergiu, la data de 04 aprilie 2010, deținând conform Ordinului MAI nr. 70-EF din 22.02.2008, funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Rădeni al IP Călărași și fiind astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, acționând cu titlu oficial și având gradul special de locotenent de poliție, contrar prevederilor art. 4 din Legea cu privire la Poliție, conform căruia poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile și nu sunt admise nici un fel de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor decât în temeiul și în modul stabilit de lege, inclusiv contrar prevederilor art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, care prevede că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private de familie, a domiciliului și a corespondenței sale, cât și art. 29 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, după recepționarea unui apel telefonic de la ofițerul de serviciu a unității de gardă a IP Călărași, precum că Roșca Efim i-a aplicat o lovitură surorii sale Popescu Elena în regiunea feței, în timp ce se aflau în gospodăria mamei lor Roșca Zinovia din s. Xxxx, r-nul Xxxx, fără a recepționa o plângere de la reclamantă și neasigurând înregistrarea acesteia în modul stabilit, nu a inițiat examinarea propriu-zisă a unei eventuale sesizări în modul prevăzut de art. 12 pct. (3) și art. 13 pct. (4) din Legea cu privire la poliție, însă contrar acestor prevederi legale, depășind în mod vădit atribuțiile sale de serviciu, s-a deplasat la domiciliul lui Roșca Efim, situat în s. Xxxx, r-nul Xxxxx, unde fără consimțământul proprietarului, a intrat în ograda gospodăriei acestuia, iar la solicitarea proprietarului să iasă din gospodărie, acesta fără careva motive întemeiate a refuzat să părăsească domiciliul persoanei.

Tot el, la data de 12.04.2010, a înregistrat la Comisariatul de Poliție Călărași, cu numărul R 145/10, un raport prin care urmărind scopul pedepsirii ilegale a lui Roșca Efim, a indicat date denaturate privind presupusa comitere de către Roșca Efim a contravenției prevăzute de art. 353 Cod Contravențional -

ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, exprimată prin jignirea premeditată a onoarei și demnității colaboratorului organelor afacerilor interne, circumstanțe asupra cărora la 23.04.2010 Procuratura r-lui Călărași s-a expus prin adoptarea unei hotărâri de refuz în pornirea procesului contravențional pe cazul dat, precum și refuzul privind sancționarea lui Roșca Efim, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 353 Cod Contravențional, pe motivul lipsei semnelor contravenției.

Astfel, organul de urmărire penală a conchis că în rezultatul acțiunilor ilegale ale ofițerului operativ superior de sector Cernițan Sergiu, care ar fi fost manifestate prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept, care conform art. 1 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18.12.1990, care este organ armat de drept al autorităților publice, chemat să apere, pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, ar fi fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice precum și daune fizice și morale în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate Roșca Mefodie.

Tot el, Cernițan Sergiu la data de 04.04.2010, aproximativ la orele amiezii, deținând conform Ordinului MAI nr. 70-EF din 22.02.2008, funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Rădeni al IP Călărași și având gradul special de locotenent de poliție, contrar prevederilor art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, art. 24 alin. (2) din Constituție, art. 12-15 din Legea cu privire la Poliție nr. 416 din 18.12.1990, pct. 16 lit. a) și b) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care-l obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce revin, să respecte Constituția și legile țării, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanțe s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, în timp ce se afla în ograda gospodăriei lui Roșca Efim, situat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, având scopul de intimidare și umilire a lui Roșca Mefodie, în prezența părinților acestuia, precum și cu scopul de a-l pedepsi pentru faptul că dânsul a intervenit în discuția dintre Roșca Efim și colaboratorul de poliție Cernițan Sergiu, intenționat i-a aplicat lui Roșca Mefodie o lovitură cu

pumnul în regiunea feții în partea dreaptă, iar ca rezultat i-a provocat o permanentă stare de durere fizică, de teamă, panică și neliniște, din cauza incertitudinii cu privire la ceea ce i se va întâmpla, precum și dureri și suferințe puternice fizice și psihice, însoțite de cauzarea, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 66 D din 03.05.2012, a leziunilor corporale neînsemnate sub formă de excoriație în regiunea zigomatică dreaptă și echimoză pe pleoapa de jos a ochiului drept.

Acțiunile inculpatului Cernițan Sergiu au fost încadrate de instanța de apel în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane, cu scopul de a o intimida și pedepsi pentru un act pe care aceasta este bănuită că l-a comis, dacă o asemenea durere sau suferință este provocată de o persoană cu funcție de răspundere sau de oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial, și în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

Instanța de apel a reținut că deși inculpatul nu recunoaște vinovăția, aceasta este demonstrată prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Roșca Mefodie (f.d. 30-33, vol. II);
- declarațiile martorilor Roșca Efim (f.d. 36-37, vol. II), Popescu Oxana (f.d. 69-71, vol. II), Roșca Vasilisa (f.d. 98-100, vol. II);
- procesul-verbal din 19.07.2012 de confruntare între partea vătămată Roșca Mefodie și Cernițan Sergiu (f.d. 119-123, vol. I)
- procesul-verbal din 19.07.2012 de confruntare între martorul Roșca Vasilisa și Cernițan Sergiu (f.d. 124-128, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 66D din 03.05.2012, conform căruia la Roșca Mefodie au fost stabilite leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriație în regiunea zigomatică dreaptă și echimoză pe pleoapa de jos a ochiului drept (f.d. 80, vol. I);
- procesul-verbal din 26.07.2012 de ridicare și examinare a documentelor, conform căruia la data de 26.07.2012 au fost ridicate mai multe înscrisuri din dosarul contravențional nr. 25 adm/10 din 13.04.2010 (f.d.124-128, vol. I).

Totodată, instanța de apel a precizat că acțiunile lui Cernițan Sergiu care constituie componenta de infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (1), art. 328 alin. (1) Cod penal, care sunt infracțiuni mai puțin grave, au fost comise la 04.04.2010, iar conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru infracțiuni mai puțin grave este de 5 ani din ziua săvârșirii infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a conchis că de la momentul comiterii infracțiunilor până la examinarea cauzei în ordine de apel au trecut mai mult de cinci ani, iar temeiuri de întrerupere a termenului de prescripție nu s-au identificat, motiv din care a constatat că procesul penal pe învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, în privința lui Cernițan Sergiu urmează a fi încetat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Crețu Nadejda în numele inculpatului Cernițan Sergiu, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând în argumentare că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- partea acuzării a prezentat pentru confirmarea învinuirii lui Cernițan Sergiu, în instanțele de judecată probe contradictorii și incerte;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 66/D din 03.05.2012, prin care s-au constatat leziuni corporale neînsemnate, fapta a avut loc pe 04.04.2010, iar raportul de expertiză medico-legală este din 2012, efectuat cu 2 ani mai târziu. Astfel, această probă nu putea fi pusă la baza învinuirii (f.d. 79-81, vol. I);

- în declarațiile martorului Roșca Vasilisa, mama părții vătămate Roșca Mifodie sunt prezente mai multe divergențe și contradicții, astfel la 21.04.2010 (f.d. 14, vol. I), aceasta a declarat că ea se afla în casă la bucătărie, în timp ce soțul său era afară și se certa cu polițistul Cernițan Sergiu, iar la 17.05.2012 a declarat că ea se afla în casă cu soțul său și discutau despre conflictul iscat cu sora Popescu Elena și la un moment a văzut prin geam că polițistul Cernițan Sergiu se certa în ogradă cu fiul lor Mefodie, după care l-a lovit pe fiu. Ea a ieșit afară să se clarifice, apoi a intrat în casă să-l cheme pe soțul său Roșca Efim. În această continuitate, potrivit declarațiilor date de Roșca Vasilisa în cadrul confruntării dintre ea și inculpat, peste un timp de 2 ani, la data de 19.07.2012 (f.d. 124, vol. I), dânsa a declarat că ea era în casă, afară era soțul și fiul. Ea a ieșit afară când a auzit gălăgie în ogradă și a văzut cum polițistul cu pumnul l-a lovit pe fiul ei Mefodie;

- declarațiile părții vătămate Roșca Mefodie, sunt divergente și contradictorii, or acesta în explicațiile sale de peste o perioadă de 2 ani, din 21 aprilie 2010 (f.d. 13, vol. I), a declarat că tatăl său Roșca Efim era afară în ogradă și se certa cu polițistul Cernițan Sergiu, iar el a ieșit afară să-i calmeze, iar mama era în fața ogradei. Ulterior, la scurt timp Roșca Mefodie a depus cerere la organele

de drept cu privire la încetarea examinării plângerii sale și că nu dorește să fie tras la răspundere Cernițan Segiu, careva pretenții față de ultimul nu are (f.d. 20, vol. I). Ca apoi, peste 2 ani, în cadrul confruntării efectuate între Roșca Mefodie și Cernițan Sergiu din data de 19.07.2012 (f.d. 119-121, vol. I), a declarat că dânsul era în casă, asculta muzica, iar mama și tata lui erau afară și se certau cu polițistul de sector. Atunci a ieșit și el afară pentru a vedea ce se întâmplă și a fost lovit de către Cernițan Sergiu fără careva motiv;

- prin explicațiile date de martorul Roșca Efim, tata lui Roșca Mefodie, date la OUP la data de 22.04.2010, acesta a declarat că el se afla afară în ogradă cu polițistul Cernițan Sergiu, la scurt timp din casă a ieșit fiul său Roșca Mefodie pentru a-i calma, a susținut faptul că nu a observat ca Cernițan Sergiu să-i fi aplicat vreo lovitură fiului său Mefodie, menționând că nu are pretenții față de polițistul de sector. Astfel, peste 2 ani, Roșca Efim a declarat la data de 30.05.2012, fiind audiat în calitate de martor în incinta Procuraturii r. Călărași (f.d. 84-85, vol. I), că fiind în casă, a auzit poarta de la ogradă și a ieșit afară pentru a vedea cine este, era polițistul de sector Cernițan Sergiu. Discutând cu el, a ieșit afară din casă și fiul său Mefodie, iar polițistul fără careva motive i-a aplicat o lovitură peste față;

- prin aceste declarații contradictorii între membrii familiei Roșca, se demonstrează faptul că în ziua de 04.04.2010, Roșca Mefodie nu era acasă, iar Cernițan Sergiu nu i-a aplicat lui Mefodie nici o lovitură;

- nevinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, se mai demonstrează prin faptul că în cadrul examinării cauzei penale în prima instanță, părțile vătămate au fost aduse silit prin încheierea instanței de judecată anexate la materialele cauzei, pentru a da declarații pe marginea cazului dat;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar demonstra vinovăția lui Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunii imputate;

- acuzarea în învinuirea sa în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a adus ca probă declarațiile lui Popescu Elena (sora lui Roșca Efim) și a lui Popescu Oxana, însă potrivit declarațiilor lui Popescu Elena din aprilie 2010 (f.d. 15, vol. I) și (f.d. 55-56, vol. I) aceasta a declarat că în acea zi pe Roșca Mefodie nu l-a văzut acasă, nu cunoaște unde a fost el în acea zi. Consideră că el intenționat a scris această plângere pe Cernițan Sergiu ca răzbunare pe faptul că el a venit la apelul ei cu privire la luarea măsurilor cu tata lui, Roșca Efim. De asemenea, martorul Popescu Oxana în declarațiile sale din aprilie 2010 (f.d. 57, vol. I) a indicat că Roșca Mefodie nu se afla în acea zi acasă când a fost la ei polițistul de sector. Acest fapt este confirmat și de declarațiile martorului Martîniuc Vadim (f.d. 71-72, vol. I), că fiind în oșpeție de Paști la Roșca Efim nu l-a văzut acasă pe Roșca

Mefodie, iar martorul Martîniuc Margareta a declarat că a auzit de la fratele precum că fiul Mefodie a fost lovit de polițistul de sector, personal asta ea nu a văzut (f.d. 69-70, vol. I).

- dubiile ce rezultă din declarațiile părții vătămate și a martorilor nu au fost înlăturate pe parcursul examinării cauzei și urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care incontestabil ar demonstra vinovăția lui Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunilor incriminate;

- nevinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, se demonstrează prin înștiințarea cu nr. 787 din 04.04.2010, înregistrată în R-2, unde la Unitatea de gardă a parvenit apelul telefonic a lui Popescu Elena care a solicitat organelor de drept să ia măsuri cu fratele Roșca Efim, care a numit-o cu cuvinte necenzurate și a lovit-o (f.d. 16, vol. I), declarațiile martorului Rață Sergiu (f.d. 173-174, vol. I), care a explicat faptul că Cernițan Sergiu s-a deplasat la domiciliul lui Popescu Elena și Roșca Efim doar după ce a primit apel de la Unitatea de Gardă pentru a prelua chemarea și a clarifica situația, luând explicații. Tot Rață Sergiu a indicat la faptul că Roșca Efim și Roșca Vasilisa erau serviți și îl înjurau pe Cernițan Sergiu când ultimul intrase la ei în ogradă, iar Roșca Mefodie nu era în ogradă în acel moment;

- acuzarea nu a adus probe certe care ar demonstra faptul că Cernițan Sergiu a avut drept scop intimidarea și umilirea lui Roșca Mefodie în prezența părinților acestuia;

- contrar cerinței din art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel în decizia sa a făcut referire la mai multe probe care nu au fost consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată din 18.05.2017;

- deși partea vătămată Roșca Mefodie a decedat la 03.03.2015, conform certificatului de deces anexat la dosar, instanța de apel nu a stabilit succesorul în drepturi a lui Roșca Mefodie și a examinat cauza penală fără participarea martorilor și a părții vătămate, dând citire declarațiilor date de către ultimii în prima instanță;

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția

privind încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului, cu încetarea procesului penal.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nominalizând toate cazurile prevăzute de acest temei de recurs, cum ar fi *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia sa (f.d. 232-236, vol. II), soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, din care considerent, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Cu referire la motivele invocate de recurent descrise la pct. 6 a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare, precum și face o proprie analiză subiectivă a probelor apreciate de instanța de apel, argumentând că în probele prezentate de partea

acuzării, puse la baza deciziei sale de instanța de apel sunt divergente, fapt ce determină că acestea nu sunt certe, și nu demonstrează vinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu cad sub incidența temeiurilor de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, care în cauza dată nu s-au identificat.

În continuare, în privința alegațiilor recurentului, precum că la baza soluției instanței de apel nu au fost aduse de către partea acuzării suficiente probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal lărgit atestă că nu pot fi admise, or după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 232-236, vol. II), instanța de apel corect și-a întemeiat soluția pe un cumul de probe suficient, care fiind verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, prin coroborare au demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului Cernițan Seregiu, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 309¹ alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel just a pus la baza soluției sale cumulul de probe descris în decizia sa, totodată accentuând asupra faptului că vinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea faptelor imputate se confirmă prin procesele-verbale de confruntare din 19.07.2012, dintre partea vătămată Roșca Mefodie și inculpatul Cernițan Sergiu, și respectiv dintre martorul Roșca Vasilisa și inculpatul Cernițan Sergiu (f.d. 119 -123, 124-128, vol. I), verificate prin citire de către instanța de apel, consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 221 - 222, vol. II), conform cerințelor prevăzute de art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care în opinia instanței de recurs ordinar sunt probe decisive care în coroborare cu celelalte probe analizate de instanța de apel exclud toate dubiile cu privire la vinovăția inculpatului Cernițan Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că deși partea vătămată Roșca Mefodie a decedat la 03.03.2015, conform ceritificatului de deces anexat la dosar, instanța de apel nu a stabilit succesorul în drepturi a lui Roșca Mefodie și a examinat cauza penală fără participarea martorilor și a părții vătămate, dând citire declarațiilor date de către ultimii în prima instanță, Colegiul penal lărgit conchide că nu pot fi acceptate, or din procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 183, 194, 219, vol. II), fiind pusă în discuție de către președintele ședinței posibilitatea examinării cauzei în lipsa martorilor Roșca Vasilisa, Roșca Efim, Popescu Oxana, Popescu Elena, din motivul că asigurarea prezenței acestor martori a fost imposibilă, aceștia fiind plecați peste hotarele Republicii Moldova, atât partea acuzării, cât și partea apărării și-au manifestat acordul de a continua examinarea cauzei în lipsa acestor martori.

Totodată, se notează că, la finalizarea cercetării judecătorești în instanța de apel, după ce au fost verificate la solicitarea acuzării, prin citire probele cercetate de prima instanță, partea apărării a menționat că probe suplimentare nu sunt (f.d. 221-222, vol. II).

La același capitol, Colegiul penal lărgit punctează că din materialele cauzei rezultă că la urmărirea penală, între partea vătămată Roșca Mefodie, martorul Roșca Vasilisa și inculpatul Cernișan Sergiu a avut loc confruntarea, unde inculpatul a avut posibilitatea de a pune întrebări direct acestor martori, fapt consemnat în procesele verbale de confruntare din 19.07.2012 (f.d. 119-123, 124-128, vol. I), probe care au fost luate în considerare de instanța de apel, la adoptarea soluției în speța dată.

Mai mult, Colegiul penal lărgit invocă că conform art. 81 alin. (2) Cod de procedură penală, recunoașterea rudei apropiate ca succesor al părții vătămate o decide după caz instanța de judecată, cu condiția că ruda apropiată solicită această calitate. În acest context, se notează că faptul recunoașterii în calitate de succesor a părții vătămate decedate, reprezintă dreptul discreționar al rudei apropiate de a înainta o asemenea solicitare, dar nu reprezintă o obligație a instanței de judecată. Prin urmare, se reține că la materialele cauzei lipsește o solicitare în acest sens din partea rudelor părții vătămate decedate – Roșca Mefodie, care după decesul acestuia au participat în ședințele de judecată în prima instanță în calitate de martori și au dat declarații pe acest caz.

Referitor la motivul invocat de recurent, precum că contrar cerinței din art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel în decizia sa a făcut referire la mai multe probe care nu au fost consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată din 18.05.2017, Colegiul penal lărgit consideră că nu poate fi acceptat, or în decizia instanței de apel (f.d. 235, vol. II) se face referire la procesele-verbale de

confruntare dintre partea vătămată Roșca Mefodie, martorul Roșca Vasilisa și inculpatul Cernițan Sergiu din 19.07.2012 (f.d. 119-123, 124-128, vol. I), ce au fost consemnate inclusiv în procesul verbal al ședinței de judecată din 18.05.2017 (f.d. 222, vol. II), care sunt probe decisive în demonstrarea vinovăției inculpatului Cernițan Sergiu în comiterea infracțiunilor imputate, iar omisiunile tehnice admise de instanța de apel în acest aspect nu sunt esențiale și nu afectează corectitudinea și legalitatea soluției adoptate de aceasta.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil.

10. Conducându-se de art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Crețu Nadejda în numele inculpatului Cernițan Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Cernițan Sergiu XXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 decembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Moraru Petru